Lietas Nr. 11096221714
Lietas arhīva Nr. K28-0232-15/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2015.gada 18.maijā

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa
tiesnesis J. Stūrmanis
piedaloties prokurorei N. Gromovai,
cietušajam /pers. A/
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas. Pārbaudot un izvērtējot visus krimināllietā esošos materiālus, tiesa

konstatēja:

/pers. B/ izdarīja zādzību neliela apmērā.

Tā /pers. B/, 2014.gada 14.jūlijā atrodoties dzīvokļa /adrese A/ istabiņā Nr. 3, ieraudzīja, ka uz galdiņa virsmas atrodas /pers. A/ zelta ķēdīte 585 proves Euro 220 vērtībā. Tālāk /pers. B/ ar mērķi izdarīt minētas zeltas ķēdītes slepenu zādzību piegāja pie galdiņa un izmantojot to, ka viņas darbībām neviens neseko nolaupīja minēto zelto ķēdīti un uzreiz noslēpa to zem sava apģērba.

Tālāk /pers. B/ ar nolaupīto zelto ķēdīti aizgāja no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas. Zādzības neliela apmērā rezultātā, ko izdarīja /pers. B/, cietušajam /pers. A/ tika nodarīts mantisks kaitējums - nozagtas mantas Euro 220 apmērā.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Apsūdzētā sevi par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, to apstiprinot tiesas sēdē un izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi lietā.

Vērtējot apsūdzētās darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka apsūdzētās izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi prokurores, apsūdzētās, cietušā viedokli, ņemot vērā to, ka apsūdzētā atzīst savu vainu viņai izvirzītajā apsūdzībā un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajai tiesas sēdē ir izskaidrotas un sekas ir saprotamas, apsūdzētās vaina viņai celtajā apsūdzībā ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētās vainu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Nosakot sodu tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35., 46.pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Izvērtējot apsūdzētās personību, noskaidrots, ka viņas personas kods ir /personas kods/, dzimusi /datums/, Rīgā, Latvijas Republikas pilsone, neprecējies, dzīvo : /adrese B/, apgādībā divi bērni, strādā SIA „/nosaukums/" par pārdevēju, agrāk nav sodīta.

Tiesas sēdē apsūdzētā bez savas vainas pilnīgas atzīšanas papildus paskaidroja, ka nožēlo izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, apsūdzētās izdarītais noziedzīgais nodarījums, kāds paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, ir mazāk smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētās atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā vaļsirdīgu nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu tiesa nekonstatē apsūdzētās atbildību pastiprinošus apstākļus.

Izvērtējot iepriekš minētos apstākļus – apsūdzētās personību, atbildību mīkstinošo apstākli un atbildību pastiprinošo apstākļu neesamību, apsūdzētās attieksmi pret izdarīto, kā arī uzklausot prokurores viedokli par piemērojamo sodu, tiesa atzīst, ka sods apsūdzētajai nosakāms Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijas ietvaros piespiedu darba veidā, jo šāds sods konkrētajā gadījumā ir adekvāts izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam, šajā gadījumā tas ir lietderīgāks un audzinošāks par citiem Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzētajiem sodiem. Naudas sodu tiesa nepiemēro, jo minimāli iespējamais naudas sods par veikto noziedzīgo nodarījumu ir EUR 1800 un uzskata ņem vērā, ka šāds naudas sods var veicināt tikai apsūdzētās darbības, kuras vērstas uz naudas iegūšanu, iespējams kāda noziedzīga nodarījuma veikšanu.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21.pantu izmantoja savas tiesības sadarboties ar tiesu, izvēloties vienkāršāku procesa veidu.

Apsūdzētajai kriminālprocesā piemērots drošības līdzeklis- uzturēšanās noteiktā vietā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, atrašanos iepriekšējā apcietinājumā - viena diena, 2015. gada 26. janvāris, jāieskaita soda termiņā, kas savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmo daļu atbilst 8 piespiedu darba stundām.

Cietušais/pers. A/ lietā pieteicis kaitējuma kompensāciju EUR 220 apmērā, kuru tiesa uzskata par pamatotu, arī apsūdzētā tiesas sēdē to atzina.

Kriminālprocesā kā lietiskais pierādījums atzīts 2014. gada 14. jūlija Kredīta līgums pret ķīlu, kurš jāglabā pie kriminālprocesa materiāliem.

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240., 512., 520., 527.-530.pantu tiesa

nosprieda:

/pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 60 (sešdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, soda termiņā ieskaitīt /pers. B/ atrašanos apcietinājumā – vienu dienu, 2015. gada 26. janvāri, kas atbilst 8 (astoņām) piespiedu darba stundām.

Piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, pieteikto kaitējuma kompensāciju EUR 220 (divi simti divdesmit *euro*).

Lietiskos pierādījumus – 2014. gada 14. jūlija Kredīta līgumu pret ķīlu glabāt pie kriminālprocesa materiāliem.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijai tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2015.gada 18.maija.

Tiesnesis J.Stūrmanis